

IZ SONČNE ZAMBIJE

JEZUITSKI NOVICIJAT V LUSAKI

Začnimo tole poročilo z odlomkom iz prijaznega pisma, ki nam ga je poslal p. Pavel Berden, prvi predstojnik Slovenske viceprovincije Družbe Jezusove.

“Vsej slovensko-hrvaški družini in novi Viceprovinci Zambije čestitamo in se z vami misijonarji ter z zambijskim ljudstvom veselimo, da ste tudi jezuiti v Zambiji prišli do popolne ravnopravnosti in samostojnosti. Posebno smo nekako ganjeni, da je Zambija dobila svojo jezuitsko viceprovincino v istem letu, ko je tudi Slovenija dobila svojo. Novi viceprovinci želimo, da bi postala bolj in bolj afriška, bolj in bolj zakoreninjena v svojem ljudstvu in da bi njeno vodstvo bolj in bolj prevzemali domači jezuiti. Želimo, da bi zambijski jezuiti kmalu razvili svoj lastni genij in pisali knjige, ki jih želimo prevajati in brati tudi mi v našem jeziku. Naša pomoč zambijski Cerkvi gre za tem, da se to bogastvo zambijskih ljudstev prebudi in vzplameni kot kres v zboru narodov, ki so zbrani v okrilju sv. Cerkve.”

Prav gotovo so se te plemenite želje začele uresničevati, ko je bil v Lusaki lansko leto dograjen novicijat za novince iz raznih afriških držav in ko je prvih 12 fantov začelo svojo jezuitsko vzgojo. Prišli so iz Nigerije, Kameruna, Kenije, Tanzanije, Rodezije in Zambije.

S posebnim veseljem in hvaležnostjo bi radi omenili slovensko BILCOVSKO FARO v Avstriji. Farani so sklenili, da bodo podpirali dva novince do njunih zaobljub, tj. dve leti. Izbrali smo Narcisa Rutta in Petra Kago. Na sliki desno zgoraj je Narcis na skrajni desni, Peter pa stoji ob njem. Narcis je doma iz Tanzanije, iz družine s sedmimi otroki in vsi so fantje. V vsej Tanzaniji je le 6 jezuitov in to pet Indijcev, ki so prišli misijonarit v Tanzanijo (!) in en Amerikanec. Tako je Narcis prvi Tanzanijec, ki je zaprosil za vstop v DJ. — Peter je doma iz Kenije. Tudi v njegovi družini je 7 otrok. V Keniji še ni nobenega jezuita. On je prvi, ki je potrkal na naša vrata. Jezuite je spoznal le iz knjig in revij.

Bog povrni velikodušnim vernikom Bilčovske fare!!!

Pred seboj imam pismo gđc. Ivanke Pograjec iz Clevelanda, ki sprašuje: “Prosim vas, pošljite mi informacije glede bogoslovcev. Koliko stane vzdrževanje enega semeniščnika? Tu vem za nekaj oseb, ki bi bile pripravljene začeti s podporo teh duhovniških kandidatov.”

Z navdušenjem pozdravljamo velikodušno inicijativo. Vzdrževanje enega novince stane 3 dolarje dnevno. V imenu zambijske viceprovincije vas prosim, dragi prijatelji, pomagajte nam vzdrževati afriške novince. Morda en dan, teden dni, deset dni.....

Vaš p. Jože.

P. IVAN CINDORI ORGANIZIRA NOVO MISIJSKO POSTAJO.

Lansko leto je v Matero prišel ugleden plemenski poglavar Shakumbila v spremstvu svojih svetovalcev. Zaprošil nas je, da bi v njegovem področju, ki se razteza zahodno od Lusake in kamor prihaja p. Rudež enkrat mesečno, Cerkev odprla gimnazijo. Prošnji sicer ni bilo mogoče ustreči, pač pa je področje dobilo svojega prvega misijonarja, p. Ivana Cindori, ki je pred letom dni prišel v Zambijo iz domovine. Doma je iz Hrvaškega Zagorja, dve leti pred prihodom v misijone pa je študiral v ZDA, kjer je daroval prvo sv. mašo.

Misijonska postaja, ki jo organizira, se imenuje MUMBWA, oddaljena pa je 170 km zahodno od Lusake. Področje, ki ga mora obiskovati, je večje kot Slovenija in Hrvaško Zagorje skupaj. Prebivalcev je okrog 65.000 iz raznih plemen in z osmimi različnimi jeziki.

Doslej je bil v oddaljeni mis. postaji prav na robu področja le en duhovnik, P. Peter, Poljak po rodu. Zdaj se mu je pridružil p. Ivan z nalogo, da organizira novo misijonsko središče.

Pater ima v Mumbwi dvorano in sobico, kjer stanuje. Ker nima cerkve ali kapelice, mašuje v dvorani. Ob dvorani je samostan redovnic—Poljakinj in Zambijk.

Na vsem področju ima pater le eno cerkvico in eno vaško kapelico, napravljeno iz blata.

Na področju je malo katoličanov in precej adventistov, jehovcev, luteranov, pripadnikov Zambijske Zedinjene Cerkve in Apostolske Cerkve.

P. Ivanu želimo mnogo poguma pri težkem delu, ki ga čaka. In posebnega Božjega varstva, ko potuje po težko prevoznih, osamljenih poteh.

Na sliki desno: P. Branko Andjelić pleše narodni ples "KALEMA" ob priliki državnega praznika. Posnetek je napravil reporter zambijskega dnevnika.

P. IVAN NA OBISKU V BOLNICI

Na sliki desno: P. Branko Andjelić pleše narodni ples "KALEMA" ob priliki državnega praznika. Posnetek je napravil reporter zambijskega dnevnika.

**BR. JOZE OBISKUJE
KATOLISKE SOLE**

Br. Jože, ki pomaga inspektorju katoliških sol v severnem delu lusaške nadškofije, nam je opisal eno od svojih potovanj.

P. Jože, br. Fidelis in br. Jože na dvorišču semenišča

"Bi je lep, jasen dan, ko smo se odpravili v Chembe, kjer je ena od naših najteže dostopnih sol. Morali smo pripejati šoiske potrebsčine in učiteljske plače.

Pot je zelo slaba in nevarna, zato smo zaprosili izkusenega soferja br. Peruika, S. ovaka, da nas je zapejal v svojem landroverju.

Po kakšnih 30. miljah smo imei defekt — unicena sca bila plašč in zračnica. Namestili smo rezervno kolo in nadaljevali po poti, ki se večkrat strmo vzpenja preko hribov, včasih pa je tako nagnjena, da se bojiš, da se bo avto začel valiti po strmini.

Do šole smo prispeli ob osmih zvečer. Hitro so nas obkrožili otroci in učitelji, ki po več mesecev ne vidijo avtomobila. Prespali smo v "razredu" (železna konstrukcija, streha, nič zidov!). Sredi razreda smo napravili ogenj in kramljali z učitelji.

Katoliška šola Sv. Monike v Materu.

Na sliki je eno od petih kril šole, v kateri se uči 1350 deklic.

Drugo jutro je bila najprej maša. Okrog 40 jih je prišlo k zakramentom t.j. skoraj vsi krščeni, čeprav pride duhovnik le dvakrat ali trikrat na leto do teh oddaljenih vernikov. Po maši smo se srečali s plemenskim poglavarjem in razpravljali o potrebah šole, medtem ko so otroci pometali, nosili vodo in kuhali zajtrk. V vaseh je navada, da otroci ostanejo cel teden v šoli, le soboto gredo domov v svoje vasi. Med tednom si sami kuhajo in stanujejo v preprostih kolibicah.

Na poti nazaj smo videli slona, ki se je dostojanstveno sprehajal po goščavi. Sicer pa smo bi i zamišljeni. Mislili smo na zapuščene vasi, kjer so tako veseli vsakega misijonarjevega obiska, kjer so tako željni pouka in verskega nauka, le da je misijonarjev tako malo. — V tej številki našega lista vidite na prvi strani afriške novince — mlade jezuite, na tej strani zambijskega brata Fidelisa, na zadnji strani pa sestro Imeldo. Naj vas te slike, dragi prijatelji, spodbudijo k molitvi za nove domače poklice in za vztrajnost tistih, ki so se že posveti i širjenju božjega kraljestva.

SESTRA IMELDA (na sliki levo) je voditeljica ženske veje KA v Matero. Zdaj bo odpotovala v državo Lesotho, kjer bo obiskovala večmesečni tečaj o vodenju kreditnih zadrug.

Ob njej se smeji ZINKA, ki je tudi na trimesečnem tečaju za jezik nyanja. Zinka sporoča: "Nekateri me sprašujejo glede malih šivilj. Naj vam povem, da bomo spet začeli šivati, ko bom v maju končala s tečajem afriškega jezika. Naj se ob tej priliki še enkrat skupno zahvalim vsem tistim, ki so prispevali za naše male šivije. Kot sem obljubila, bomo vsem darovalcem še posebno poslale osebno zahvalo."

SESTRA ZORA SKERLJ, uršulinka, ki je pred nekaj leti prispela v Južno Afriko, študira jezik nyanja v Malawi, potem pa pride v Zambijo skupaj s sestro Francés iz Avstralije.

JANEZ MLAKAR, ki študira bogoslovje v Dublinu, je zelo srečen med irskimi sobratmi, zdaj pa se mu je pridružil še hrvaški bogoslovec Julije Rogina DJ. Mnogo sreče in uspeha želimo našim bodočim sodelavcem v sončni Zambiji.

PATER NIKOLA Sipušić je uspešno končal petmesečni tečaj jezika "tonga". Cestitamo!

P. JOZE je za las ušel nevarnemu "srečanju", ko se je vračal z obiska pri p. Nikoli Sišušiću. Na osamljeni cesti je neznanec vrgel v njegov avto kamen, ki pa ni zadel glave, ampak rob okna ob njej.

POSEBNO HVALEZNOST smo dolžni vsem slovenskim škofom za njihovo živo zanimanje za naše delo. In družini Ovsenik (Cleveland) za njihovo velikodušno sodelovanje. Prav tako zdravnici Klevišar Metki iz družbe Caritas Socialis na Dunaju. In p.J.Precu in Zvezi kat. mož in fantov v Torontu in še mnogim drugim.

NA SLIKI: Otroci v Matero molijo za svoje dobrotnike

List izdajajo SLOVENSKI ZAMBIJSKI MISIJONARJI

Naslov: MATERO CATHOLIC PARISH

P.O. Box 3243

LUSAKA - ZAMBIA - AFRICA